

[Samuelson.]

og jeg vil prøve at faa det at vide —, om man i det hele taget har rettet nogen Henvendelse til Danmarks Fiskeribank i Aar for muligt at faa Foretagendet til at gaa endnu et Aar. Jeg har hørt, at det ikke har været Tilfældet, og det beklager jeg, hvis der havde været nogen Mulighed for det, da det vilde have betydet overordentlig meget for de færøske Fiskere, om man kunde have fortsat.

Det er blevet mig fortalt, at Skibet er blevet solgt for 18 000 £, men at der ikke bliver mere til Selskabet end 16 000 £, idet Selskabet skal lade Skibet gøre i Stand for at faa det sat i Klasse, og det mener man vil koste 2 000 £. Men det bliver altsaa dog et betydeligt Beløb ud over det, man i sin Tid har købt Skibet for.

Til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som mente, at jeg var kommet med nogle meget uovervejede Bemærkninger om, hvorledes Færingerne var blevet behandlet ved Grønland, maa jeg bemærke, at det var set i Forhold til, hvorledes de blev behandlet oppe ved Spitzbergen, og jeg refererede kun, hvad de færøske Fiskere selv har sagt — jeg vil selvfølgelig ikke fragaa mit Ansvar —, og jeg udtalte straks, at det var den Opfattelse, som de færøske Fiskere havde gjort gældende. Jeg synes, jeg bliver nødt til at lade det blive staaende, men jeg ønsker at gøre en Tilføjelse, nemlig at Færingerne alle som een føler sig meget taknemmelige over den Behandling, de faar i Færingehavnen af den Opsynsmand, der er ansat dør. Det har jeg haft Lejlighed til at sigé før. Jeg ved ogsaa, at Færingerne er meget taknemmelige for, at den danske Fiskeriinspektion i al Almindelighed har været overordentlig velvillig, elskværdig og behjælpesom — det har jeg ogsaa sagt før fra denne Talerstol.

Men man beklager sig fra færøsk Side over, at Grønlænderne ikke er elskværdige, og at Embedsmændene i Grønland heller ikke er elskværdige. Nu er det saadan, at de færøske Fiskere ikke har megen Lejlighed til at komme i Land og faa de danske Embedsmænd i Tale. De har jo ikke Lov til at komme i Land, medmindre de har brækket en Arm eller er blevet syge, saa de maa søge Læge. Jeg ved, at Grønlænderne klager over Færingerne, men det kan ikke skjules, at Færingerne er alt andet end begejstrede for de fleste af de Grønlændere, de kommer sammen med. Det bliver jeg nødt til at oplyse, men jeg skal indrømme, at megen Nytte kan det ikke gøre at drøfte det Forhold.

Jeg har altid ønsket, at Forholdet

mellem Færing og Grønlændere skulde være det bedste. Jeg mener, at det havde været et Gode for begge Parter. Jeg har, lige fra vi begyndte at drøfte Spørgsmaalet om færøske Skibe til Grønland, ment, at det mest ideelle var, at Færing og Grønlændere arbejdede sammen. Jeg tror nemlig ikke paa det, der siges om, at Grønlænderne er kommet saa vidt, at de overhovedet ikke behøver at modtage Lære fra nogen anden, at de har lært alt, hvad man overhovedet kan lære om Fiskeri. Det kan Færingerne i alt Fald ikke sige, det er givet, og jeg maa maaske ganske kort have Lov at udtale, at jeg tror ikke paa, at Grønlænderne nogen Sinde vil kunne klare sig, hvis de grønlandske Fiskere ikke faar nogen at konkurrere med. Saa længe Grønlænderne skal have et separat Havareal, hvor de kan fiske, og hvor ingen anden maa komme, saa vil de faa Fisk, men førsteklases Fiskere bliver de ikke.

Jeg mener, at naar man i det hele taget skal administrere Grønland og hjælpe Grønlænderne til at komme saa vidt, som de overhovedet kan komme, saa skulde man begynde at lade dem arbejde paa de samme Felter, hvor andre hæderlige Fiskere fisker, og lade dem konkurrere. Jeg tror, at Grønlænderne hurtig vil kunne bestaa i Konkurrencen, for de viser paa forskellig Maade, at de er førsteklases Folk; men de skal konkurrere, det er ganske nødvendigt. Det, man skal forbyde og holde væk fra Grønland saa vidt muligt, er disse Redskaber, der gør Fiskeriet til Rovdrift, men det er meningsløst at paa-staa, at Fiskeri med Pilk kan kaldes Rovdrift, som kan ødelægge noget for Grønlænderne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Jeg tvivler ikke paa, at den højtærede Statsminister, naar han har forelagt et Lovforslag, mener, at det er danske Interesser, han tjener. En saadan Tvivl har jeg heller ikke givet Udtryk for, men jeg kan kun sige, at i de Oplysninger, som er givet os, er der intet, der viser, at det, der er foreslaaet her, er nødvendigt. Den højtærede Statsminister henviste til Processen i Haag. Hvad der er sket her, kender jeg ikke i Enkeltheder, men der er i hvert Fald ikke i de Oplysninger, der er tilflydt Udvalget, noget, som efter min Mening berettiger til, at vi aabner denne Havn og giver Udlandinge Lejlighed til at lægge deres Moderskibe derind.